

0721 – 21. juli

... som leger alle dine sykdommer (Sv: «Alla dina brister»). Sal 103: 3.

Legg godt merke til dette! Her har vi også en usigelig stor trøst. Dette er den andre store hjelpen vi trenger mot synden.

Har vi først fått syndenes forlatelse, trenger vi også nåde til å avlegge synden. Og dette er også noe Herren selv vil gi oss: Han som leger alle dine sykdommer.

Like så sikkert som at han har forlatt deg alle dine synder, og du virkelig har tatt imot denne forlatelsen, da er du et Guds barn. Du lever i forening med Frelseren, og har dermed også Den Hellige Ånd. Men like så sikkert har du da også et sinn som har sin største trang og ønske om å bli fri fra den synden som ennå henger fast i deg, og de utslagene den stadig gir i livet ditt.

Og ingen ting plager deg mer enn dine egne synder og svakheter. Ja, merk deg akkurat dette at for dette nye sinnet er nettopp disse syndens utslag i deg det som plager deg mest!

Hvis ikke dette nye sinnet er blitt en frukt av din tro, da vet du ennå ikke hva den sanne troen er. Du kan ha hatt store åndelige opplevelser. Kan ha forstått alt om «frelsens orden». Og nå tror du at du har troen. Men din tro er fremdeles bare en selvlaget, innbilt tro, hvis ikke syndens utslag i deg tynger deg mer enn noe annet ondt på jorden.

Skriften sier uttrykkelig at «de som lever etter Ånden, retter sinnet mot det som hører Ånden til», og «Hvis noen ikke har Kristi Ånd, hører han ikke ham til». Det er umulig at den som har Kristi Ånd ikke skulle tenke på å bli hellig og mer lik Kristus. Ja, ha dette som sin dypeste trang, og i samme grad også lider under syndens utslag i seg.

Det er rett og slett umulig at Kristi Ånd kan leve i fred og fordragelighet med kjødet. Og like umulig er det at kjødet, selve den syndige naturen i oss, kan leve i fred og fordragelighet med Ånden.

Derfor bekjenner da også Paulus for sin egen del at «jeg fryder meg i Guds lov etter det indre menneske (den nye skapningen i oss som er født av Gud). Men jeg ser en annen lov i lemmene mine. Den ligger i strid med loven i mitt sinn og tar meg til fange under syndens lov som er i lemmene mine».

Men det kreves samtidig at vi har den rette oppfatningen av hva det betyr at Herren leger våre sykdommer. Mange tror det betyr at vi totalt skal befries fra dem, slik at vi snart ble fullstendig rene, slik som Kristus var, og slik vi skal være i himmelen.

Men det stemmer slett ikke. Dette er ren villfarelse. Herren vil ganske sikkert lege våre åndelige sykdommer hver eneste gang vi opplever syndens utslag i oss. Men de vil alltid kunne dukke opp på ny. Ingen må føle seg trygg! Vi har sett at Paulus alltid måtte leve med en lov i lemmene sine, som stred mot loven i hans sinn, og av og til tok ham til fange.

Nei, her går det for seg på samme måte som med en legemlig helbredelse. For når det gjelder legemet, kan et menneske stadig på ny snuble, falle, støte mot noe, og skade seg. Eller bli syk på annen måte. Og Gud har aldri gitt oss noen garanti mot at dette kan skje. Men så har han over alt på jord gitt oss mange legemidler, og gitt oss leger til å helbrede alle slag sykdommer.

Det samme gjelder også på syndens område. Gud løser oss aldri her på jord fra alle syndens utslag i oss. Men han vil selv straks være vår store lege, slik han selv sier: «Jeg er Herren, din lege!»

Kristi kirke på jord er bare et stort sykehus, der hver éne en har sine sykdommer. Der finner du ikke en éne hellig som ikke har en eller annen syndens utslag som tynger ham.

Og i tillegg er vi jo også totalt maktesløse når det gjelder å frigjøre oss fra dette. For hvis det virkelig stod i vår makt, ville selvsagt hver éne kristen omgående frigjøre seg.

Da er det vår eneste trøst at Herren selv vil være vår lege, og alltid lege våre sykdommer. For det står da heller ikke her «har leget», som om det skulle være gjort slik at det aldri mer på ny var nødvendig. Nei, her står det «som leger..», noe som skjer, og bestandig på ny vil skje.

Og dette gjør han på den måten at han først tukter, bedrøver, slår og dørder vårt gamle menneske. Deretter, når vi roper om nåde, trøster og styrker han oss, og reiser oss opp igjen. Og så vekker han i oss en ny trang til å leve mer varsomt i livet vårt.

Selv gir han oss disse trøstens ord: «Nå ser dere hvem jeg er, og at det er ingen Gud foruten meg. Jeg gjør død og gjør levende. Jeg sårer, og jeg leger».

Her kan du ta selveste David som eksempel. I tillegg til hverdagens mindre fall og unnlatesynder, falt David også i store åndelige sykdommer. En gang i en uren lyst så sterk at han tok sin nestes hustru. Vi ser Herren slo ham. Men han leget ham også. En annen gang ser vi ham i stort hovmot forlange at alt folket skal telles. Igjen ser vi Herren slår ham, men leger ham på ny.

Da synger han denne Salmen: «Min sjel, lov Herren, han som forlater alle dine synder, som leger alle dine sykdommer».